

Rasen og vanvid

Af og til — for nogle blot en gang imellem, for andre ret ofte — får mennesker brug for på den ene eller den anden måde at gå amok for at rense luften. Han raser, sagde min farmor altid når farfar var sur. Og så tilføjede hun, advarende-forstående: Lad ham nu bare rase ud.

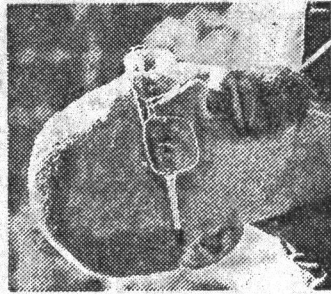
Der kan være tusind tvingende grunde til at folk raser, og derfor 'forstår jeg godt' (som folk altid siger, når de tydeligvis ikke forstår en skid) det sker så regelmæssigt. Som en klog mand — William Blake — engang sagde: 'Den der kan tøjle sine lidenskaber kan det kun fordi de ikke er stærke nok.'

Mød andre ord: Man skal være ret indskrænket for ikke at kunne se at det som regel, under andre forhold, kunne have været een selv.

Men derfor undrede jeg mig nu alligevel særdeles, da jeg forleden dag modte flere former for udrasen i praksis, den ene efter den anden.

Det begyndte da jeg i al ubemærket uskyldighed gik ned ad Valby Langgade, hvor jeg så en ældre herre fare op og ned ad gaden på det modsatte fortove, frem og tilbage på det samme stykke vej, helt alene og tydeligvis rasende. Så snart han så mig krydsede han vejen, gik hen til mig og sagde: 'Undskyld, men spot — De kender spot? Ja? Kan det være ironi?'

De må indromme det var en lidt særpræget forespørgsel at stille en forbi passerende fremmed. Imidlertid, ved et heldigt greb i lykkeposen gættede jeg på at han var ved at løse en kryds-og-tværs (hvilket viste

Dan Turèll i byen

En anden mødte jeg om aftenen på en cafe i Indre By, hvor en særdeles beruset herre — mens tjenerne forgæves forsøgte at få ham til at forlade etablisementet — fortalte mig, at hans søster var en møgmær. Jo, for han havde villet besøge hende, ude i hendes hus i Rødovre, for et par timer siden, men selv om han havde råbt og skreget havde hun ikke villet lukke ham ind — bare fordi han havde fået et par glas. (Han så ud som om han havde fået hele Kastrup og Holmegårds produktion af sadanne). Men så havde han også hævnet sig, havde han! Jo, for de havde et blommetræ i haven derude, og han havde sporenstregts begivet sig op i det og plukket samtlige blommer. Så havde han spist så mange han kunne, og resten havde han kvaet i brevsprækken — een for een.

Længere nåede han ikke i sin historie — f. eks. ikke til søsterens reaktioner — for tjenerne fik overmandet ham. Men han fik mig til at tænke på dengang en af mine venner, Ivar, normalt et venligt, ja elskeligt og velafbalanceret menneske, fik løbepas af en pige han havde elsket i et par år, ikke bare kommet sammen med eller knaldet med, men elsket. Jeg mødte ham efter deres afskeds-møde, og han var hvid i hovedet. Vi kom igennem Magstræde, vi kom ud for Huset hvor hun havde truffet hans afloser, der fandt noget vejarbejde sted foran det, og for nogen kunne tælle til een havde Ivar grebet en brosten og smadret den ind igennem vinduet på første sal, hvor køkkenet i Spisehuset lå.

Det var een form for rasen.

Tegning: Peder Nyman

Forhåbentlig ramte den ikke nogen. Jeg flæede ham væk. To minutter efter var han sig selv igen: dybt ulykkelig over det passerede, rolig, forstod ikke hvad der gik af ham.

Men han havde raset ud, og der stod ikke noget i avisen dagen efter om Mord i Magstræde, så den gik vel denne gang.

Dog: folk som Rasser, Blommeknuseren og Ivar (og jeg tror ikke det er noget tilfælde, de alle var af det svage køn) kan trods alt komme så langt. Endnu en gammel ven af mig, der i flere år har været indlagt på Sankt Hans for såkaldte 'mentale forstyrrelser' (sikkert igen en pige der havde slået op!) ringede således forleden og betroede mig, at 'de' — personalet der — havde skåret hans lem af.

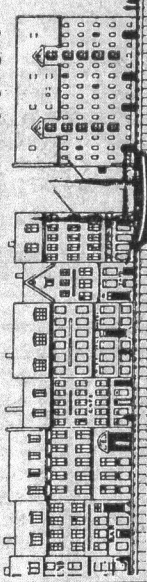
Jeg tvivlede, men han fastholdt sin påstand, og han forklarede at de yderligere havde gjort det på den djævelsk udspulerede måde, at det kun

Vær god ved gæster

Man skal forkæle sine gæster, uanset om de kommer fra Ringsted eller Rio.

Forretningsforbindelser, venner eller familie. Ta' dem med i Pakhuskælderen. Her kan De være sikker på, at alt er i de bedste hænder. Få en enkel og rigtig dansk frokost eller raffineret international middag. Lige midt i København.

Pakhuskælderen

71 Nyhavn Hotel, Nyhavn 71, 1061 København K
Tlf. 01-11 85 85 Telex 27 558